

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316207501
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8316207501.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobcu: I. E., L.. XX.XX.XXXX, S. L. K. B. XXX, XXX XX Y., právne zastúpeného JUDr. Ing. Zuzanou Lodovou Amrichovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42341396, proti žalovanej: I. E., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Danielom Finkom, advokátom so sídlom Valaškovská 21, 066 01 Humenné, IČO: 37 944 924, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 10Pc/6/2016-464 z 25. októbra 2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu takto:

Do výlučného vlastníctva žalobcu prikazuje nasledujúce veci:

- 1) Nábytkové vybavenie spálne v hodnote 0 eur,
- 2) Nábytkové vybavenie detskej izby v hodnote 50 eur,
- 3) Práčka v hodnote 100 eur,
- 4) Panvica zn. Zepter v hodnote 0,
- 5) Motorka zn. Hurikán v hodnote 200 eur,
- 6) Mäsiarsky mlynček na mäso, mäsiarske nože + osielka v hodnote 50 eur,
- 7) Kominárska štetka v hodnote 14,70 eur, ,
- 8) Mixér v hodnote 20 eur,
- 9) Železný stolík a elektrický motor v hodnote 0 eur,
- 10) Masážny vankúš v hodnote 0 eur,
- 11) 1 ks plyšový koberec v hodnote 0 eur,
- 12) Mraziaci box v hodnote 0 eur,
- 13) 1 ks matrac v hodnote 0 eur,
- 14) Kosačka Viking v hodnote 80 eur,
- 15) Flexibrúska v hodnote 200 eur,
- 16) Zariadenie Skylink v hodnote 105,20 eur,
- 17) Krovinoz v hodnote 150 eur,
- 18) Malotraktor v hodnote 0 eur,

Do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje nasledujúce veci:

- 1) Obývaciu stenu v hodnote 0 eur,
- 2) Koženú sedáciu súpravu v hodnote 290 eur,
- 3) Kuchynskú linku v hodnote 400 eur,
- 4) Chladničku v hodnote 50 eur,
- 5) Wok panvicu v hodnote 0 eur,

- 6) Sedáciu zostavu v kuchyni v hodnote 50 eur,
- 7) Strieborný príbor v hodnote 100 eur,
- 8) Mincer v hodnote 0 eur,
- 9) Deku z ovčej vlny v hodnote 0 eur,
- 10) 1 ks plyšový koberec v hodnote 0 eur,
- 11) Súpravu nerezových hrncov v hodnote 50 eur,
- 12) 1 ks matrace v hodnote 0 eur,
- 13) Digitálny tlakomer v hodnote 30 eur,
- 14) Motocykel zn. Pionier v hodnote 0 eur.

Na konečnom vyrovnaní je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi sumu 17 081,20 eur do jedného roka od právoplatnosti tohto rozsudku.

Stranám náhradu trov konania súd nepriznáva.“

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že k zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu došlo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5C/524/2015 zo dňa 14.03.2016. Vzhľadom na rozdielnosť zostatkovej hodnoty hnutelných vecí, tento vychádzal z amortizačnej tabuľky zverejnenej na internete. Do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal veci v celkovej hodnote 1.019,82 eur a do výlučného vlastníctva žalovanej veci v hodnote 970,- eur. Prepočítal, že pokiaľ celková hodnota hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) predstavuje sumu 1.989,82 eur, z čoho polovica je 994,91 eur, tak rozdiel medzi hodnotou vecí prikázaných do vlastníctva žalobcu a hodnotou vecí prikázaných do vlastníctva žalovanej je nepatrný, približne 50,- eur, preto nezaviazal žiadnu zo strán vyplatiť druhej strane nejaké vyrovnanie za tieto hnutelné veci.

3. Do BSM zahrnul súd hodnotu prístavby rodinného domu, ktorý patrí do vlastníctva žalovanej. Žalovaná predložila znalecký posudok č. 65/2016 vypracovaný W.. P. C., kde je všeobecná hodnota prístavby k rodinnému domu 30.639,24 eur, plot od ulice - 977,95 eur, plynová prípojka 15,01 eur, altánok - 1.476,33 eur, kurín s prístreškom - 1.073,12 eur, zhodnotenie rodinného domu - 2.527,28 eur, spolu: 36.700 eur a znalecký posudok W.. I. T., ktorý všeobecnú hodnotu stavieb a pozemkov stanovil na 32.200,- eur - hodnota rodinného domu 18.698,94 eur, rodinný dom rekonštruovaný 21.492,44 eur, zhodnotenie rodinného domu 2.793,50 eur, prístavba rodinného domu 24.589,54 eur, kurín 1.077,92 eur, holubník - 64,32 eur, plot od ulice 2.064,09 eur, plynová prípojka 16,53 eur, altánok 1.629,62 eur. Rozdielnú hodnotu položky - plot do ulice, kde znalec W.. T. stanovil hodnotu 2.064,09 eur a znalkyňa W.. C. hodnotu 977,95 eur vyhodnotil súd prvej inštancie v prospech znaleckého posudku W.. I. T.. Na základe vyššie uvedených skutočností súd zobral do úvahy znalecký posudok W.. I. T. a určil hodnotu vo výške 32.200,- eur. Polovica z tejto sumy predstavuje sumu 16.100,- eur.

4. Súd ďalej uviedol, že je nepochybné, že prístavba rodinného domu bola realizovaná počas trvania manželstva na základe stavebného povolenia na prístavbu rodinného domu, ktoré bolo udelené obom stranám sporu dňa 12.5.1980. Žalovaná vo svojich vyjadreniach uvádzala, že prístavba rodinného domu bola realizovaná výlučne z finančných prostriedkov, ktoré získala ona a ktoré jej poskytli jej príbuzní. Predložila aj doklady o zakúpení stavebného materiálu, avšak nebolo preukázané, že by tento materiál bol skutočne použitý na výstavbu rodinného domu. Svedkovia W.. E. G. a O. Č. potvrdili, že na realizáciu prístavby rodinného domu prispievali rodičia žalovanej, avšak nevedeli uviesť akou sumou. Na základe vykonaných dôkazov uzavrel, že pokiaľ by aj zobral do úvahy, že na realizáciu prístavby rodinného domu prispeli aj rodičia žalovanej, nebolo v konaní preukázané ako sumou, či túto sumu resp. materiál poskytli iba žalovanej alebo obom stranám. Keďže vlastníkom rodinného domu, na ktorom bola realizovaná prístavba je žalovaná, súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 16.100,- eur titulom finančného vyrovnanie za realizáciu stavebných úprav, ktoré boli realizované počas trvania manželstva.

5. Predmetom vyporiadania boli aj dlhy, a to spotrebiteľský úver Flexipôžička zo dňa 7.12.2015 č. XXXXXXXXXXXXXXXX na sumu 800,- eur a spotrebiteľský úver Flexipôžička zo dňa 24.8.2015 č. XXXXXXXXXXXXXXXX na sumu 2.000,- eur. Žalovaná uviedla, že o týchto záväzkoch sa dozvedela až pri rozvodovom konaní, avšak v roku 2015 boli strany sporu manželia a skutočnosť, že o týchto záväzkoch žalovaná nevedela, nebola preukázaná. Zo správy Všeobecnej úverovej banky zo dňa 19.12.2016 vyplýva, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX mal zostatok k 7.4.2016 vo výške 1.498,98 eur. Od 7.4.2016 bol úver splácaný z účtu, ktorý je vedený na meno žalobcu; boli uhradené splátky vo výške

99,35 eur. Úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX mal zostatok ku dňu 7.4.2016 vo výške 463,41 eur. Od 7.4.2016 bol úver splácaný z účtu žalobcu; uhradená suma 53,81 eur. Celková výška dlhu ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 7.4.2016 bola suma 1962,39 eur. Súd za preberateľa týchto pôžičiek určil žalobcu, ktorý tieto dlhy spláca aj po rozvoде manželstva a na dlhoch zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi polovicu týchto dlhov vo výške 981,20 eur. Na konečné vyrovnanie tak zaviazal žalovanú povinnosťou uhradiť žalobcovi sumu 17.081,20 eur v lehote do jedného roka od právoplatnosti rozsudku.

6. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 148, § 149 ods. 1, 3 a § 150 Občianskeho zákonníka.

7. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) s konštatovaním, že úspech oboch strán bol rovnaký a vyporiadanie BSM bolo v záujme oboch strán sporu, preto im náhradu trov konania nepriznal.

8. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaná. Namietala nesprávny procesný postup znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd prvej inštancie neprihliadal na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí a pri určení miery pričinenia neprihliadal na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Z rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 5C/524/2015-81 zo dňa 14.03.2016, ktorým rozsudkom bolo manželstvo strán sporu rozvedené vyplýva, že dôvodom rozvodu bolo dlhoročné fyzicky agresívne a nadradené správanie žalobcu voči žalovanej a deťom, jeho dlhoročný alkoholizmus, ktorý neskôr prešiel do gemblovania, nedostatočná starostlivosť o rodinu, miňanie príjmov na alkohol a jeho dlhodobá nezamestnanosť. Na základe týchto skutočností preto bolo možné dospieť k záveru, že pri vyporiadaní BSM bolo potrebné určiť podiely inak, a to na ťarchu žalobcu. Žalovanej tak mala byť určená minimálna výplatná povinnosť voči žalobcovi. Žalobca sa takmer nijakým spôsobom totižto nezaslúžil o nadobudnutie spoločných vecí ako aj o ich udržanie. Žalobca bol dlhodobo nezamestnaný a ak mal nejaký príjem, tak zväčša na úrovni minimálnej mzdy, z čoho veľkú časť prepil. Súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami nevysporiadal, preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Pochybenie súdu prvej inštancie vzhľadom na odvolateľka aj v tom, že záväzky - pôžičky žalobcu boli zahrnuté do BSM. Tieto pôžičky totižto vznikli v čase, keď účastníci konania nežili v spoločnej domácnosti, lebo žalovaná sa už v auguste 2015 zo spoločnej domácnosti odsťahovala a žila v Bratislave. Flexipôžičku vo výške 2.000,- eur si vzal žalobca 27.08.2015 a druhú pôžičku vo výške 800,- eur si vzal 07.12.2015. Preto žalovaná nemala žiadnu vedomosť o týchto pôžičkách, pričom navyše tieto finančné prostriedky neboli použité na spoločnú domácnosť, ale výlučne pre potreby žalobcu.

9. Vo vzťahu k hnutelným veciam žalovaná namietala položku č. 3 kuchynskú linku, ktorá bola zakúpená z finančných prostriedkov syna, teda nepatrí do BSM. Taktiež položku 13 (digitálny tlakomer) nemá vo svojej dispozícii, lebo tento si vzal žalobca. Minimálne v tejto časti je preto rozsudok nevykonateľný, keďže tento by žalovaná nemohla následne žalobcovi vydať. Preto je aj zle určený pomer hnutelných vecí.

10. Namietala, že súd prvej inštancie prístavbu rodinného domu vyhodnotil v rozpore s predloženými dôkazmi. Pochybenie súdu videla v konštatovaní, že „nebolo preukázané, žeby tento materiál bol skutočne použitý na výstavbu rodinného domu“. Viacerí svedkovia totižto potvrdili, ako dochádzalo k nákupu materiálu, ako tam robotníci stavali a koľko materiál stál. Z listinných dôkazov predložených v konaní tiež vyplýva, akou sumou rodičia žalovanej na prístavbu prispeli, čo sa dá jednoducho zrátať. Tiež z dokazovania vyplývalo, že žalobca nedisponoval takmer žiadnymi finančnými prostriedkami pred sobášom a ani počas trvania manželstva, bol dlhodobo nezamestnaný a požíval alkohol. Nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov videla žalovaná v závere súdu, že prístavba rodinného domu bola realizovaná počas trvania manželstva na základe stavebného povolenia vydaného 12.05.1980, teda počas trvania manželstva. Prevažná časť materiálu na realizáciu prístavby bola zabezpečovaná totižto vopred, keďže táto prístavba sa plánovala a v minulosti bežným bolo aj to, že realizácia prác sa uskutočňovala aj pred vydaním stavebného povolenia, čo bol aj tento prípad. Predložené listinné dôkazy preukazujú, že všetok materiál a stavebné práce zabezpečovali rodičia žalovanej a aj samotná žalovaná

z úspor, ktoré jej boli poskytnuté rodičmi a ujom z Kanady ešte pred samotným sobášom. Toto dosvedčili aj svedkyne O. Č. a E. G.. Žalovaná pred sobášom prevzala úhrnom takmer 100.000,- Kčs od uja z Kanady, o čom svedčí lístok na prevzatie z banky, ktorý tvorí súčasť spisu. Spis obsahuje rukou písané poznámky žalovanej z tohto obdobia, kde si značila finančné prostriedky na financovanie stavebných prác rodinného domu, spolu viac ako 150.000,- Kčs plus cca 2.260 bonov. Všetky tieto prostriedky boli výlučnými prostriedkami žalovanej, resp. jej rodičov. Súčasťou spisu sú aj vlastnoručné zápisky matky žalovanej obsahujúce doklady o nákupe materiálu a vybavenia pre domácnosť a prístavbu v čase tesne pred sobášom alebo aj po sobáši. Pokiaľ súd predložené doklady o nákupe materiálu nezohľadnil, a to aj pre ich nečitateľnosť, tak žalovaná poukázala na oznámenie predložené súdu s tým, že originály všetkých dokumentov má k dispozícii a môže ich pre účely kontroly predložiť súdu, čo však súd nežiadal. Z uvedených skutočností je potrebné prijať záver, že prístavba k rodinnému domu bola financovaná z finančných prostriedkov nepatriacich do BSM, že táto bola v prevažnej miere realizovaná ešte pred uzatvorením sobáša, a to za peniaze vo výlučnom vlastníctve žalovanej, resp. čiastočne aj jej rodičov. Z listinných dôkazov je tiež potrebné dospieť k záveru, že finančné prostriedky od rodičov žalovanej boli darované nie obom manželom, ale výlučne žalovanej.

11. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za nepreskúmateľné, keďže súd sa nezaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami potrebnými pre posúdenie veci, v dôsledku čoho došlo aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom. Súd sa mal v odôvodnení rozhodnutia vysporiadať so všetkými otázkami dôležitými pre rozhodnutie veci, čo neurobil. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním z 26.11.2019. Stotožnil sa s rozsudkom po právnej aj vecnej stránke. Mal za to, že skutočnosti, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní boli v priebehu konania preukázané, prípadne oboma stranami odsúhlasené. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

13. Žalovaná odvolaciu repliku nepredložila.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

15. Vo vzťahu k hnutelným veciam žalovaná namietala položku pod č. 3 prikázanú žalovanej - kuchynská linka v hodnote 400,- eur a položku 13 - digitálny tlakomer v hodnote 30,- eur. Z čestného prehlásenia W. C. E. - syna strán sporu vyplýva, že tento požičal žalovanej finančné prostriedky vrátane 500,- eur na kúpu novej kuchyne. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že kuchynská linka v hodnote 400,- eur, ktorá sa javí ako reálna, patrí do BSM. V súvislosti s poskytnutou pôžičkou však ostala nevysporiadaná otázka vrátenia finančných prostriedkov synovi strán sporu. Nebolo preukázané, či táto suma bola vrátená, resp. ju bude potrebné vrátiť žalovanej, v dôsledku čoho by sa uvedená suma musela zaradiť do pasív žalovanej. Ak táto pôžička bola splatená počas trvania manželstva, predpokladá sa, že bola splatená zo spoločných finančných prostriedkov, čo je potrebné posúdiť vo vzťahu k časovým obdobiam poskytnutia pôžičky, rozvodu manželstva, či ukončenia vedenia spoločnej domácnosti, teda aj akéhokoľvek spoločného financovania tak aktív, či pasív strán sporu. K položke evidovanej vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie pod č. 13 - digitálny tlakomer v hodnote 30,- eur je dôležité uviesť, že podľa tvrdenia žalobcu tento už neexistuje a podľa tvrdenia žalovanej ho táto nemá vo svojej dispozícii, pričom ani jedna zo strán sporu svoje tvrdenie nevie preukázať predložením dôkazov. Za tejto situácie takúto hnutelnú vec nie je možné vyporiadať. Rozsudok v takomto znení by sa mohol stať nevykonateľným, ak predmetná vec neexistovala ku dňu zániku BSM.

16. Hlavnou odvolacou námietkou žalovanej bolo nesprávne vyhodnotenie dôkazov, teda nesprávne vysporiadanie sa alebo nevysporiadanie sa s predloženými dôkazmi týkajúcimi sa financovania prístavby, či rekonštrukcie pôvodného domu. Súd prvej inštancie pre svoj záver o spoločnom financovaní zohľadnil iba vyjadrenie žalobcu a stavebné povolenie na prístavbu rodinného domu udelené dňa 12.05.1980, teda počas trvania manželstva. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie bodu 23 nevyplyva, ako sa vysporiadal so všetkými listinnými dôkazmi, predovšetkým dokladmi o zakúpení stavebného materiálu. Len samotné konštatovanie, že „nebolo preukázané, žeby tento materiál bol skutočne použitý na výstavbu rodinného domu“ je absolútne nepostačujúcim. Súd je

totižto povinný hodnotiť všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP), pričom v prospech tvrdenia žalovanej svedčia aj iné dôkazy, ktoré však súd vyhodnotil iba jednotlivo. Pokiaľ v konaní boli predložené aj znalecké posudky na hodnotu celého rodinného domu (vrátane prístavby), tak tento obsahuje aj čas výstavby, čo je logicky porovnateľné s dokladmi o zakúpení stavebného materiálu, či poznámkami matky žalovanej, ktorých pravosť a čas zhotovenia žalobca nenamietal, čo znamená, že je možné ich vyhodnotiť ako nesporné (§ 149 a nasl. CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu práve tieto časové súvislosti sú rozhodujúce pre posúdenie pravdivosti tvrdenia žalovanej o realizácii prístavby rodinného domu z prostriedkov poskytnutých výlučne jej vlastnými rodičmi. Logickým sa javí to, že pokiaľ rodinný dom patril výlučne žalovanej, tak akékoľvek finančné prostriedky použité na prístavbu k tomuto rodinnému domu, resp. na rekonštrukciu a poskytnuté rodičmi žalovanej, boli poskytované s úmyslom dať ich svojej dcére. Ak tieto finančné prostriedky premietnuté v nákupe stavebného materiálu boli realizované pred uzavretím manželstva a neexistuje dôkaz o výstavbe inej nehnuteľnosti rodičmi žalovanej, niet reálnej pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalovanej.

17. V prípade, že v ďalšom konaní dospeje súd prvej inštancie k opačnému, než vyššie uvedenému skutkovému záveru, tak hodnota investícií vložených oboma manželmi je rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti pred investíciou a hodnota nehnuteľnosti po investícii ku dňu vyporiadania, avšak za stavu, že stavebno-technickým určením je prístavba súčasťou rodinného domu, teda tvorí jednu nehnuteľnú vec. Pokiaľ znalecké posudky predložené žalovanou nespĺňajú uvedené kritériá, sú pre predmet sporu nepoužiteľné.

18. Súčasťou výroku rozsudku súdu prvej inštancie nie je záväzok žalobcu splatiť zostatok úverov, čo je v rozpore so skutočnosťami uvedenými v bode 24 rozsudku. K tvrdeniu žalovanej, že o týchto pôžičkách nevedela a dozvedela sa o nich až pri rozvodovom konaní, je dôležité uviesť, že pokiaľ by žalovaná namietala relatívnu neplatnosť týchto právnych úkonov, tak s takouto neplatnosťou je povinný vysporiadať sa súd ako s otázkou predbežnou. Dôležité je preto posúdenie, či predmetne právne úkony predstavujúce zmluvy o úveroch sú platnými právnymi úkonmi z pohľadu spoločných dlhov manželov alebo nie. Pri závere, že predmetné právne úkony sú platné vo vzťahu k oboj stranám sporu, je dôležité vysporiadať sa s námietkou žalovanej, že tieto finančné prostriedky boli použité výlučne na potreby žalobcu. V prípade preukázania tejto skutočnosti, resp. nevyvrátenia tohto tvrdenia žalobcom v zmysle § 151 CSP je rozhodujúce tvrdenie žalovanej. V takomto prípade sa na poskytnutý úver musí hľadieť ako na investíciu zo spoločného majetku v prospech výlučného majetku žalobcu.

19. S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vyhodnotiac väčšinu odvolacích námietok žalovanej ako dôvodných v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, keďže nedostatočným odôvodnením rozhodnutia došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces.

20. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).